

¿Qui recorda en P.M. Rossell i Vilà, veterinari, nascut a Olot, que fou professor de zootècnica de l'Escola Superior d'Agricultura de Barcelona i que ens va deixar en plena maduresa de la seva vida, l'any 1934?

Professor de la citada Escola d'Agricultura des de la seva fundació per la Mancomunitat de Catalunya l'any 1913 fins a l'any 1925, quan la Mancomunitat fou dissolta per la dictadura del general Primo de Rivera, recuperà el càrrec el 1931 a l'adveniment de la República espanyola, i fou nomenat alhora director de l'Escola fins al seu decés. Durant el seu mandat, l'Escola recuperà el seu prestigi; es reorganitzaren els ensenyaments, i els plans d'estudis que s'implantaren aleshores mai més no han estat superats.

La seva tasca com a professor de zootècnica la recordaran tots els alumnes que passaren per la seva aula. Estimava tant la ramaderia, que inculcava el seu amor i la seva passió als oients, i foren nombrosos els seus deixebles que posteriorment es dedicaren a la cria i explotació dels animals domèstics i visqueren de la ramaderia. Va donar a conèixer al nostre país l'existència d'una assignatura que s'anomena zootècnica.

Però la tasca del professor Rossell i Vilà fou encara més intensa i fructífera en el camp de l'agricultura catalana, com a cap dels Serveis Tècnics de Ramaderia de la Mancomunitat, càrrec que exercia de forma simultània amb el de professor.

Rossell i Vilà estudià gairebé totes les espècies domèstiques de la nostra terra, i organitzà campanyes per a llur millorament. Recordem els seus famosos Concursos de Bestiar que, ensems que ajudaven a descobrir els millors exemplars de reproductors de cada espècie, atorgaven substanciosos premis en metàl·lic i obligaven els propietaris dels reproductors mascles premiats a sotmetre'ls a determinades obligacions per a contribuir al millorament de la raça i dintre de llur comarca.

Recordem els concursos celebrats a l'Empordà (Figueres i la Bisbal) per a millorar les característiques de la població equina destinada a produir animals de treball per al camp a base de fomentar el cavall de tipus bretó. I els concursos de Vic i Bellpuig per a millorar i conservar el famós ase català. I els de la Seu d'Urgell per a fomentar la raça vaquina bruna alpina, cosina germana de la raça bruna suïssa. I els de Ripoll en pro de la raça ripollesa d'ovelles. I també a Vic, propi d'aquella època, per a fomentar l'anomenat porc de Vic. I al Prat de Llobregat, per a la raça de gallines Prat rossa. I a Figueres, per a la raça empordanesa de gallines i de les oques de l'Empordà. També es va preocupar de recuperar la població autòctona de gallines del Penedès i de la Garrotxa i va organitzar els primers Concursos de Posta d'Espanya a la finca Torre Marimon, de Caldes de Montbui. Era infatigable.

Va publicar diversos llibres, especialment sobre l'alimentació dels animals domèstics, en els quals ja es preveia la importància que l'alimentació tindria en totes les explotacions ramaderes, especialment les de tipus industrial.

Va ser un precursor i un pur amant de la ramaderia, i ens va deixar quan encara li quedava molt camí a fer.

Era una dèria seva la recuperació de les poblacions autòctones catalanes. Amb aquest esperit va emprendre un estudi sobre l'antic cavall català, tant de sella com de transport; tipus de cavall que encara persistia en el nostre país al començament del present segle XX, tant en els dos vessants del Pirineu com en algunes cases pairals de Mallorca i de Menorca.

Aquest treball inèdit del professor Rossell i Vilà que avui es publica fou escrit probablement l'any 1924. La implantació de la Dictadura del General Primo de Rivera, amb l'expulsió de la majoria dels professors de l'Escola Superior d'Agricultura de Barcelona, i entre ells el professor Rossell i Vilà i altres com Carles Pi i Sunyer, Rafael Campalans, Marià Faura, Bataller, Llenes, etc., motivà la suspensió de les activitats docents de l'Escola, i aquest treball i altres quedaren «aparcats».

Avui es publica en recordança i honor de P.M. Rossell i Vilà.